

OrnamentalVersals.ttf

Ornamental Versals

A Ā Ă Ą Č Ď ě Ę Ě ğ ħ İ Ĭ Ĳ ĳ Ĵ Ķ Ĺ ĺ Ń Ņ Æ Ġ Ġ Ĵ Ľ Ŀ Ń Ņ Œ Š ſ Ţ Ť Ŧ Ũ Ū Ŷ ŷ Ÿ Ź
A Ā
X I I I I I V V V I V I V I I I X

~... "-

ĽAZAREI ŽIL ISTÝ MUŽ MENOM ĽORNĚLIUS, STOTNĬK KOHORTY, ZVANEJĽALSĬKĀ. ĽOL NĀBOŽNŬY A BOHABOJNŬY S CELŬM SVOJĬM DOMOM. ĽĀVAL VELA ALMUŽIEN ĽUDU A USTAVĬNE SA MODLIL KĽOHU. ĽAZ OKOLO TRETEJ HODINY POPOLUDNĬ VIDEL JASNE VO VĬDENĬ ĽOŽIEHO ANJELA, AKO PRĬCHĀDZA K NEMU A OSLOVUJE HO: „ĽORNĚLIUS “ ĽLE ON NA NEHO HEADEL A PREĽAKNUTŬY POVEDAL: „ĽO JE, ĽANE “ ĽDOVEDAL MU: „ĽVOJE MODLITBY A TVOJE ALMUŽNY VYSTŬPILI PREDĽOŽIU TVĀR A ON SI NA NE SPOMENUL. Ľ TERAZ POŠLI MUŽOV DO ĽOPPE A ZAVOLAJ SI ŠĬMONA S PRĬMENĬM ĽETER; BŬVA U ISTĚHO ŠĬMONA, GARBIARA, ĽO MĀ DOM PRI MORI.“ Ľ KED' ANJEL, ĽO S NĬM HOVORIL, ODIŠIEL, ZAVOLAL SI DVOCH SLUHOV A NĀBOŽNĚHO VOJAKA Z TŬCH, ĽO MU BOLI PODRIADENĬ, VŠETKO IM POROZPRĀVAL A POSLAL ICH DO ĽOPPE. ĽA DRUHŬY DEŇ, KED' BOLI NA CESTE A BLĬŽILI SA K MESTU, ĽETER VŬŠIEL OKOLO POLUDNIA NA STRECHU MODLĬT' SA. ĽED' VYHLADOL, CHCEL JEST'. ĽŬM MU PRĬPRAVOVALI, PADOL DO VŬTRŽENIA. ĽIDEL OTVORENĚ NEBO A ZOSTUPOVĀT' AKŬSI NĀDOBU, AKO VEĽKĚ PRESTIERADLO, SPŬŠTANĚ ZA ŠTYRI ROHY NA ZEM. ĽOLI V NEJ VŠETKY DRUHYSĽTVORNOŬCOV, ZEMEPLAZOV A NEBESKĚ VĽĀCTVO. Ľ ZAZNEL MU HLAS: „ĽETER, VSTĀŇ, ZABĬJAJ A JEDZ “ ĽLE ĽETER POVEDAL: „ĽJAKŬM ĽINOM, ĽANE, VED' SOM NĬKDY NEJEDOL NIĽ POŠKVRNENĚ A NEĽISTĚ.“ ĽLE HLAS SA MU OZVAL ZNOVA, DRUHŬY RAZ: „ĽOĽOH OĽISTIĽ, TY NENAZŬVAJ POŠKVRNENŬM.“ ĽOTO SA OPAKOVALO TRI RAZY A HNEĽ BOLA NĀDOBA VZATĀ DO NEBA. ĽŬM BOL ĽETER V ROZPAKOCH, ĽO TO BOL ZA ŬKAZ, KTORŬY VIDEL, ZASTALI PRI BRĀNE MUŽI, KTORŬCH POSLAL ĽORNĚLIUS, A DOPYTOVALI SA NA ŠĬMONOV DOM. ĽAVOLALI A PŬTALI SA, ĽI TAM BŬVA ŠĬMON S PRĬMENĬM ĽETER: „ĽKO ĽETER PREMŬŠĽAL O VĬDENĬ, ĽUCH MU POVEDAL: „ĽĽADAJŬ TĀ TRAJA MUŽI. ĽSTAŇ TEDA, ZĬĽ DOLU A BEZ VĀHANIA CHOD' S NIMI, LEBO SOM ICH JA POSLAL.“ ĽETER ZĬŠIEL K MUŽOM A POVEDAL: „ĽA SOM TEN, KTORĚHO HEADĀTE. ĽŬŬLI ĽOMU STE PRĬŠLI “ ĽNI POVEDALI: „ĽOTNĬK ĽORNĚLIUS, SPRĀVODLIVŬY A BOHABOJNŬY MUŽ, KTORĚMU CELŬ ŽĬDOVSKŬY NĀROD VŬDĀVA SVEĽECTVO, DOSTAL POKYN OD SVĀTĚHO ANJELA ABYSĬ TĀ POZVAL DO DOMU A VŬPOĽUL TVOJE SLOVĀ.“ ĽAVOLAL ICH TEDA DNU A POHOSTIL. ĽA DRUHŬY DEŇ VSTAL A ŠIEL S NIMI A NĬKTORĬ BRĀTIA Z ĽOPPE HO SPREVĀDZALI. Ľ DĀĽŠĬ DEŇ PRĬŠIEL DO ĽĽAZAREY. ĽORNĚLIUS ICH ŬŽ ĽAKAL SPOLU S POZVANŬMI PRĬBUZNYMI A NAJBĽĬŽŠĬMI PRIATEEMI. ĽED' ĽETER PRĬCHĀDZAL, ĽORNĚLIUS MU VŬŠIEL V ŬSTRETY, PADOL MU K NOHĀM A POKLONIL SA. ĽLE ĽETER HO ZDVĬHOL A POVEDAL MU: „ĽSTAŇ, AJ JA SOM LEN ĽLOVEK.“ ĽKO SA S NĬM ROZPRĀVAL, VOŠIEL DNU A NAŠIEL TAM MNOHO ZHROMAZDENŬCH. Ľ POVEDAL IM: „ĽŬ VIETE, ŽE ŽĬD SA NESMĬ SPOLĽIT' ANI STRETNŬT' S ĽUDZINCOM. ĽLE MNE ĽOH ŬKĀZAL, ŽE NEMĀM NĬKOHU NAZŬVĀT' POŠKVRNENŬM ALEBO NEĽISTŬM ĽLOVEKOM. ĽRETO SOM PRĬŠIEL BEZ VĀHANIA, KED' STE MA POZVALI. Ľ PŬTAM SA, KVŬLI ĽOMU STE MA POZVALI “ ĽORNĚLIUS POVEDAL: „ĽŬ TO ŠTYRI DNI PRĀVE V TŬTU HODINU, ĽO SOM SA O TRETEJ HODINE POPOLUDNĬ MODLIL VO SVOJOM DOME. ĽU PREDO MNOU ZASTAL MUŽ V BĬLOM ODEVE A POVEDAL MI: „ĽORNĚLIUS, TVOJA MODLĬTBA JE VYSĽYŠANĀ A ĽOH SI SPOMENUL NA TVOJE ALMUŽNY. POŠLI TEDA DO ĽOPPE A ZAVOLAJ SI ŠĬMONA S PRĬMENĬM ĽETER; BŬVA V DOME GARBIARA ŠĬMONA PRI MORĬ.“ ĽNED' SOM TEDA POSLAL PO TEBA A TY SĬ DOBRE UROBĬ, ŽE SĬ PRĬŠIEL. Ľ TERAZ SME MY VŠETCI TU PREDĽOŽOU TVĀROU, ABYSME VŬPOĽULI VŠETKO, ĽO TI ĽĀN PRĬKĀZAL.“ ĽTĽEDY ĽETER OTVORIL ŬSTA A POVEDAL: „ĽAOZAJ POZNĀVĀM, ŽEĽOH NĚNADRŽĀ NĬKOMU, ALE V KĀŽDOM NĀRODE MU JE MĽŬ TEN, KTO SA HO BOJĬ A KONĀ SPRĀVODLIVO. ĽYNOM ĽZRAELA ZOSLAL SLOVO A ZVĽESTOVAL POKOJ SKRZE ĽĽEŽIŠĀ ĽRĬSTA; ON JE ĽĀNOM VŠETKŬCH: ĽŬ VIETE, ĽO SA POĽNŬC OD ĽĀLĬLEY PO KRSTE, KTORŬY HLĀSĀL ĽĀN, DĬALO PO CELEJ ĽUDEI; AKOĽOH POMAZAL ĽĽEŽIŠĀ Z ĽĀZARETA ĽUCHOM ĽŬĀTŬM A MOCO U ON CHODIL, DOBRE ROBĬL A UZDRAVOVAL VŠETKŬCH POSADNUTŬCH DIABLOM, LEBO BOL S NĬM ĽOH. Ľ MY SME SVEĽKAMI VŠETKĚHO, ĽO UROBĬL V JUDEJSKEJ KRAJINE I V ĽERUZALEME. ĽLE ZĀVESILI HO NA DREVO A ZĀBILI. ĽOH HO TRETIĚHO DŇĀ VZKRIĚŠIL A DAL MU, ABYSĀ ZĀVĀIL – NĬE VŠETKĚMU ĽUDU, ALE SVEĽKOM, KTORŬCHĽOH VOPRED URĽIL, NĀM, ĽO SME S NĬM PO JEHO ZMRĽTVYCHVSTANĬ JEDLI A PILI. Ľ PRĬKĀZAL NĀM, ABYSME ĽUDU HLĀSALI A DOSVEĽĽOVALI, ŽE TO JEHOĽOH USTANOVĬL ZA SUDCU ŽĬVŬCH I MŬRTVYCH. ĽEMU VŬDĀVAJŬ VŠETCI PROROCI SVEĽECTVO, ŽE PRE JEHO MĚNO DOSĀHNE ODPUSTENĬ HRIĽCHOV KĀŽDŬY, KTO V NEHO VERĬ.“ ĽŬM ĽETER TOHO HOVORIL, ZOSTŬPIL ĽUCH ĽŬĀTŬY NA VŠETKŬCH, ĽO POĽŬVALI SLOVO. Ľ VERĬACI Z OBĽIEZKY, ĽO PRĬŠLI S ĽETROM, ŽĀSLI, ŽE SA DAR ĽUCHA ĽŬĀTĚHO VŬLĬAL AJ NA POHANOV, LEBO ICH POĽULI HOVORIT' JĀZYKMI A VEĽBIT' ĽOHA. ĽTĽEDY ĽETER POVEDAL: „ĽOŽE ĽŠTE NĬKTO ZĀBRĀNĬT', ABY BOLI VODOU POKRSTENĬ TĬ, ĽO DOSTALI ĽUCHA ĽŬĀTĚHO TAK AKO MY “ Ľ ROZKĀZAL ICH POKRSTĬT' V MĚNE ĽĽEŽIŠĀ ĽRĬSTA. ĽOTOM HO PROSILI, ABY U NĬCH NĬKOEKO DNĬ ZOSTAL.